

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Psida>

Lutetiae, 1585

Operatio diuina quàm latè pateat

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](#)

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIVM.

Nam quanta magnitudo naturæ tuæ est,
Quæ incomprehensa arctatur excellentia,
Huc vsque nobis actionem cernere
Tuam finis: nec angelis solùm in tuis,
Quæs igneas substantias indens, facis
Materiem ab omni mole mirè liberam.
Sed si quis ordo essentiis sublimior
Globis in æthereis polisque nos latet,
In quaque mundi parte, qui nunc cernitur, 870
Qui ve antè fuerat, póstque erit, si sic voles.

Operatio
diuina quām
latē pateat.
Namq; exit in flāmam atque aquam, tum in aërem,
Terrāmque, in astris, stirpibusque, auibusque, inest:
Itque in natantium & genus repentium.
In omne gramen: denique in hominem magis,
Ob quem ista, post quém ve tanta currunt sedulò.

Radius tuus sedenim, locus quem non capit,
Peruadit omnia, nec premitur angustijs:
Neque maximarum est artifex rerum modò,
At cuncta simul amplectitur firmissimé: 880
Nos dirige istò, quo tui opificij licet
Orbis figuræ sciscitari splendidas.

Trāsitione
inuocatione.
N A M ecquis, videt dum poma, pictas vel rosas,
Non illicò agnoscit coloris opificem?

Quis suave olens dum nare dicit Balsamum,
Non antè odoratur te, vt ipso quid amplius?

Cedrum quis attollit, quis eius porrigit
Baccas, & vnguentum acre ligno coniicit?

Quis Nardum inungit, delibuto & gramine

Aroma